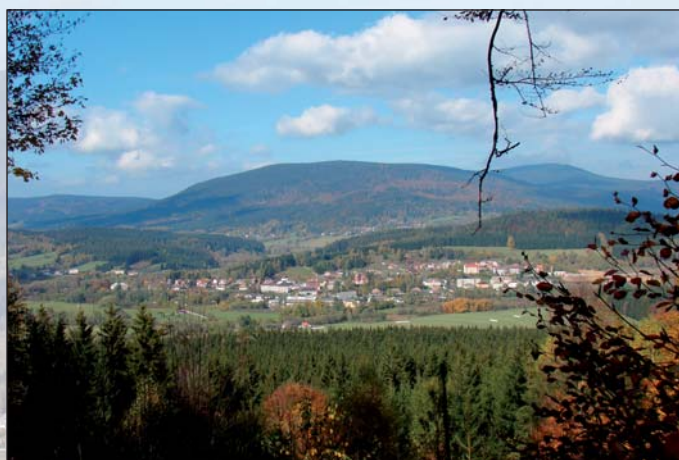

Další památky

Připomínkou minulosti Lenory jsou dodnes stojící staré sklářské domky, bývalý zámeček majitelů sklárny, staré turistické domy, památník obětem 1. světové války či pomník nad Lenorou. Odhalení pomníku u Křížového lesíku proběhlo v roce 1937. Připomíná památku malíře skla a autora písně „Tam v krásné Šumavě“ Andrease Hartauera.

Turistika

Lenora i celá okolní krajina je turisticky velmi přitažlivá. Po lávkových turistických stezkách dojdeme severní trasou například na Idinu pilu, kde je informační středisko CHKO Šumava, dále dojdeme k boubínskému pralesu nebo až na vrchol Boubína s rozhlednou. V osadě Zátoň můžeme navštívit informační centrum LČR. Jižní trasou dojdeme do Českých Žlebů na historickou „Zlatou stezku“.

Lenorou prochází šumavská cyklomagistrála č. 33 (Železná Ruda – Vyšší Brod), a dále navazující rozmanité cyklotrasy. Kromě toho je Lenora známá mezi milovníky vodáckého sportu jako výchozí místo pro splouvání Vltavy.

K výletům po celé Šumavě můžete využít tzv. Zelených autobusů, nebo autobusů Cyklotrans. V obci funguje poměrně dobré autobusové i železniční spojení směrem na Volary a Strakonice. V zimním období jsou v okolí Lenory udržované lyžařské stopy navazující hlavně na trasy z Českých Žlebů. Zájemci o sjezdové lyžování mohou navštívit několik lyžařských vleků v okolí Horní Vltavice, Českých Žlebů, Strážného a Kubovy Hutě.

Obec Lenora

Lenora 36

tel. 722 498 208

e-mail: infocentrum@lenora.cz

www.lenora.cz

Jihočeský kraj

Obec Lenora

Pečení chleba

Nejnámější a nejatraktivnější památkou Lenory je veřejná obecní pec na chleba z roku 1837.

Sloužila nemajetným občanům, kteří neměli dost peněz na to, aby si mohli doma vybudovat pec vlastní. Na pečení se většinou domluvilo více rodin najednou, aby ušetřili na palivu. Do správně rozehřáté pece se potom nasázelo připravené vykynuté těsto, které si hospodyně doma připravily, a zpět si odnášely dozlatova upečené chlebové bochníky.

Podobných pecí zde bylo několik. V naší dochované se peklo ještě několik let po 2. světové válce. Obecní pec na chleba je od roku 1958 zapsaná jako nemovitá kulturní památka.

Na podzim roku 1998 pan Václav Mráz znovu oživil tradici pečení. V roce 2000 bylo založeno občanské sdružení Velká lóže pekařská. Kořeny novodobého veřejného pečení chleba spočívají především v úctě k tvořivé lidské práci. Pekař Augustin Sobotovič a jeho pomocníci obětavě zachovávají tradici pečení chleba, ale také housek, koláčů a výborných lenorských česnekových placek.

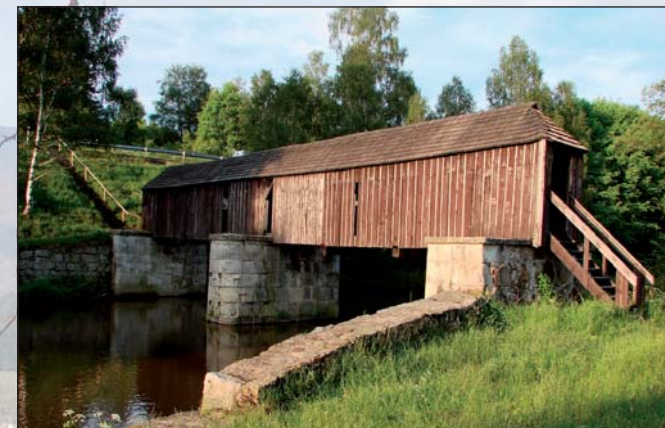
Pec stojí hned vedle hlavní silnice v centru Lenory. Parkoviště je u obecního úřadu, odkud se po chodníku dostanete k volně přístupné peci. Samotné pečení probíhá každou poslední sobotu v měsíci od dubna do prosince přibližně od 9 -13 hodin. Den předem pekař připravuje kvásek na chleba. Brzy ráno pak musí pec roztopit nejčastěji tvrdým dřevem na potřebnou teplotu kolem 220° C. Mezitím si připraví těsto. Následuje vymetení žhavých dřevěných uhlíků z pece, pak se již sází do pece placky, housky a nakonec chleba. Atmosféra při pečení je ojedinělá, po vytažení to kolem pece voní čerstvým pečivem, které se rozdává na ochutnání. Pečivo z lenorské pece je zásadně neprodejné a je rozdáno

zdarma všem účastníkům veřejného pečení. Tyto výrobky jsou také nositeli regionální značky „ŠUMAVA originální produkt®“. Poslední sobota v měsíci červenci již tradičně patří Lenorské slavnosti chleba. Každoročně vedle pečení chleba probíhá mnoho dalších doprovodných lákavých akcí.

Lenorské „rechle“

Významnou stavebně technickou památkou je krytý dřevěný most se šindelovou střechou. Rechle spojují oba vltavské břehy za Lenorou pod hlavní silnicí směrem na Volary. Toto kryté česlo sloužilo k zadržování a postupnému vypouštění splavaného dřeva z okolních boubínských lesů. Po vytažení silných trámů zasunutých kólmno na lávku, které zadržovaly plavená polena, došlo pak k náhlému uvolnění nahromaděného dřeva, které putovalo po hladině Vltavy až do papíren ve Větřní. Provoz lenorských rechlí byl ukončen až po vybudování přehrady na Lipně.

Sklářské muzeum

Sklárna v Lenoře byla založena Janem Meyerem v roce 1834. Byla pojmenována po Eleonoře, manželce majitele panství Jana Adolfa ze Swarzenberka, Eleonorenhain, v českém překladu „Eleonořin háj“. Později byl název počestěn do nynější podoby.

Velkého rozkvětu dosáhla lenorská sklárna koncem 19. století, kdy majiteli byla rodina Kralikova. Sklárna bohužel v roce 1995 ukončila svou činnost.

Vysokou kvalitu i uměleckou úroveň výrobků sklářů, brusičů a malířů představuje expozice výrobků ve sklářském muzeu umístěném v prostorách budovy obecního úřadu. Zde také najdete Infocentrum.

